پیشنهادی برای کاهش میانگین سنی شورای مرکزی جریانات اصولگرا

محسن کوهکن، نایب‌رییس جبهه پیروان خط امام و رهبری با اشاره به لزوم حضور جوانان در بدنه جریان اصولگرا یی گفت: کاهش میانگین سنی شورای مرکزی جریانات اصولگرا، اقدامی است که باید به آن جامه عمل پوشاند. وی با اشاره به انتقادات مطرح شده در خصوص عدم حضور جوانان در بدنه جریان اصولگرا یی گفت: در کشورهای مختلف، معمولا افراد کهنه کار و با تجربه سیاسی، احزاب را تشکیل می دهند و نقش جوانان در این زمینه کم رنگ است. کوهکن با طرح این پیشنهاد که می توان برای کاهش سن سران جریانات، میانگین سنی لحاظ کرد، ادامه داد: می توان اینگونه برنامه ریزی کرد که برای مثال ۵ سال از سن اعضای شورای مرکزی جمعیت‌ها کم شود. آنا

سرخط خبرها

- **لطف‌الله فروزنده: برای مسلمانان جهان بد و زشت است که در یک کشور با بیش از یک میلیون و چهارصد هزار مسلمان اینگونه رفتار شود که حق طبیعی حیات از آنها گرفته شود.** مهر
- **حسین قربان‌زاده: هنوز اقدامات جدیدی که قابلیت رسانه‌ای شدن داشته باشد در جمعیت پیشرفت و عدالت ایران اسلامی انجام نشده است اما تا اواخر مهرماه، اعضای جدید شورای مرکزی انتخاب خواهند شد.** ایسنا
- **قربانعلی قائمی: در چند انتخابات اخیر اصلاح‌طلبان و اصولگرایان به این نتیجه رسیدند که برای رسیدن به اهداف خود باید در قالب جبهه فعالیت کنند تا به انسجام بیشتری برسند.** ایسنا
- **محمد صالح جوکار: سهمیه خاصی برای بانوان جبهه مردمی در سطوح شهرستان، ملی و شورای مرکزی در نظر گرفته شده است.** باشگاه خبرنگاران

خبر کوتاه

دیدگاه اصلاح‌طلبان و تاثیر در انتخاب کابینه

عضو مجمع روحانیون مبارز گفت: مسیر دولت باید در زمینه تغییر مدیران استانی با نگاهی که آقای روحانی را انتخاب کرد جدی‌تر هماهنگ باشد. سیدمحمدعلی ابطحی، با تاکید بر حمایت اصلاح‌طلبان از دولت دوازدهم، گفت: دولت برای ادامه کار خود در ابتدای کار با مشکلات زیادی روبه‌رو است و طبیعی است که باید از دولت حمایت و به آن کمک کنیم. وی با بیان اینکه دولت مورد تایید اصلاح‌طلبان بوده و باید در ادامه کار هم مورد حمایت قرار گیرد، اظهار داشت: اما اگر یک حمایت عمومی‌تری در جامعه مورد نیاز دولت باشد، نباید تصور کند به دلیل اینکه دور دوم است دیگر کار تمام شده است بلکه دولت باید به اصولی که روحانی در زمان انتخابات به آن اشاره کرد پایبند و نزدیک باشد. این فعال سیاسی اصلاح‌طلب، افزود: با توجه به انتخاب افراد و شیوه‌های موجود، بین اصولی که روحانی در انتخابات بیان کرد و واقعیت دولت، فاصله می‌بینم، بنابراین فاصله‌ها به نفع دولت و آقای روحانی نیست. عضو مجمع روحانیون مبارز، اظهار داشت: دولت نمی‌خواهد تحت تاثیر هیچ جریانی قرار گیرد اما حداقل توقع جامعه این است تحت تاثیر خواسته‌های مردم و همچنین شعارها و دیدگاه‌های خود آقای روحانی باشد، این تصور که شعارها برای دوران انتخابات است و بعد از آن پایان می‌یابد، تصور بحران‌سازی برای آینده کشور است. ابطحی با بیان اینکه برای تحقق شعارهای دولت، باید در انتخاب افراد دقت بیشتری می‌شد، ادامه داد: مسیر دولت باید در زمینه تغییر مدیران استانی با نگاهی که آقای روحانی را انتخاب کرد جدی‌تر هماهنگ باشد و خیلی مقبول نیست که در استان‌ها همچنان هواداران رقبای آقای روحانی قدرتمندتر باشند؛ باید تلاش شود مدیریت‌های اجرایی منطبق‌تر با شعارهای رییس‌جمهور باشد. وی در زمینه رابطه اصلاح‌طلبان با دولت، اظهار داشت: مدیریت مدنظر اصلاح‌طلبی که آقای خاتمی و دیگر دوستان که دیدگاه‌شان را هم ارایه کردند، چندان تاثیری در انتخاب افراد کابینه نداشت، اما امیدواریم در آینده همکاری‌ها بهتر و بیشتر شود. ایلنا

تصمیمات لازم متناسب با رفتارهای امریکا

عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی با اشاره به خروج احتمالی امریکا از برجام گفت: ما باید در برابر امریکا واکنش مناسب نشان دهیم. سید محمد حائری درباره رویکرد ایران در برابر خروج امریکا از برجام گفت: چنین رفتارهایی از سوی امریکا برای ما مشکل ایجاد نمی‌کند، ما می‌توانیم تصمیمات مقتضی در برابر امریکا بگیریم و باید در برابر آن واکنش مناسب داشته باشیم، اما از برجام خارج نشویم. مسوول دفتر حقوقی حزب اعتماد ملی با تاکید بر اینکه ما باید به تناسب رفتار امریکا تصمیمات خود را تنظیم کنیم، ادامه داد: ما دارای استقلال سیاسی هستیم و مولفه‌های قدرت برای یک کشور را در اختیار داریم، بنابراین باید متناسب با رفتارهای امریکا تصمیمات لازم را بگیریم. وی برجام را یک سند بین‌المللی برشمرد که شورای امنیت آن را تایید کرده است، ادامه داد: اگر امریکا بخواهد به تنهایی از آن خارج شود تزلزلی در این مساله به وجود نمی‌آید، چون چندین کشور جهان آن را پذیرفته‌اند. حائری تصریح کرد: این یک بازی است که امریکا به راه انداخته است و اگر امریکا بخواهد به تنهایی از برجام خارج شود، این اقدام به نفع نخواهد بود. باشگاه خبرنگاران جوان

سوژه روز

مناظره یک اصولگرا و یک اصلاح‌طلب درباره عملکرد روحانی و احمدی‌نژاد

فرصت‌های سوخته دولت احمدی‌نژاد

محمدرضا میرتاج‌الدینی، معاون پارلمانی محمود احمدی‌نژاد و احمد حکیمی‌پور، سیاستمدار اصلاح‌طلب و عضو سابق شورای شهر به مناظره‌ای درباره وضعیت عملکرد دولت‌های احمدی‌نژاد و روحانی پرداختند. با این حال بخش عمده‌ای از این مناظره به دفاع میرتاج‌الدینی از احمدی‌نژاد و نقد آن دوره توسط حکیمی‌پور اختصاص یافت. خلاصه‌ای از این مناظره در ادامه می‌آید:

میرتاج‌الدینی: دولت یازدهم یک شعاری را از اول مطرح کرد و همه مشکلات را بر گردن گذشتگان مخصوصا دولت‌های نهم و دهم انداخت. الان وقتی از دولت گذشته حرف می‌زنند دیگر منظور دولت یازدهم است. دیگر جامعه و مردم از دولت و دولتمردان نمی‌پذیرند که باز بهانه‌ای برای خودشان پیدا کنند و همه مشکلات را به گردن گذشته بیندازند. دوره ریاست‌جمهوری قبل از دولت یازدهم هشت سال بود که می‌توان آن را به یک شش سال و یک دو سال تقسیم کرد. همه افرادی که خواستند در مورد گذشته قضاوت کنند دو سال آخر را فقط گفته‌اند و کسی به آن ۶ سال اشاره نکرد. در حالی که در آن ۶ سال، کار و فعالیت و تلاش زیادی انجام شد. مواضع سیاسی آقای احمدی‌نژاد در اواخر دوره ریاست‌جمهوری چرخش روشنی داشت که اصولگرایان از او فاصله گرفتند.

حکیمی‌پور: متاسفانه ما سیاست را عرصه نبرد حق و باطل می‌بینیم در حالی که این‌طوری نیست. در دوره آقای خاتمی ارتباط میان قوا وضعیت خوب و تعاملی بود و یک وحدت، همراهی و همدلی وجود داشت. اما متاسفانه این وحدت و همراهی و همدلی را در بین قوا در دولت دوم احمدی‌نژاد کم دیدیم و کار به جاهای بدی رسیده بود که در نهایت به ضرر نظام شد؛ چون مشکل مردم را بیشتر می‌کرد تا اینکه بخواهد مشکلی را حل کند. باید مسائل را کارشناسی بررسی کرد. دولت آقای احمدی‌نژاد هزینه‌های کشور را خیلی بالا برد. در بخش مربوط به کنترل تورم و ثبات شغلی و معیشتی مخصوصا در اواخر دوره دولت دهم وضع به نحو بدی شده بود. سیر گران شدن قیمت‌ها مخصوصا ارزاق مردم دیگر به صورت عمودی بالا می‌رفت. من خودم شاهد بودم که سوپرمارکت‌ها می‌گفتند معلوم نیست اجناسی که امروز می‌فروشیم را فردا چند بخریم؟ حتی مایل بودند کالاهایی را که عمر طولانی دارند و فاسد نمی‌شدند را در انبارهای‌شان نگه دارند تا بعد به فروش برسانند! اینها مشکلاتی بود که با آن مواجه بودیم. ضمن اینکه در بحث اشتغال اتفاق خاصی نیفتاد.

میرتاج‌الدینی: وقتی آقای خاتمی دولت را تحویل داد، من در مجلس بودم و یادم است که حدود یکصد هزار میلیارد تومان پروژه نیمه تمام در کشور بود که باید دولت بعدی آنها را تکمیل می‌کرد. وقتی هم که دولت دهم تمام شد و کار را تحویل دولت یازدهم داد، دو، سه برابر این پروژه نیمه‌تمام داشت. همیشه دولت‌ها که می‌آیند و می‌روند؛ در مدت خدمت‌شان باید کار کنند و بقیه کارها را دولت‌های بعدی تکمیل می‌کنند. همچنین میانگین قیمت نفت در دولت یازدهم نزدیک به میانگین قیمت نفت در هشت سال قبل از آن حدود ۶۵ تا ۶۷ دلار بود.

حکیمی‌پور: ما درخشان‌ترین دوران تاریخ درآمد کشور را در زمان ریاست‌جمهوری آقای احمدی‌نژاد داشتیم و یک فرصت تاریخی به دست آمد که کشور بتواند در ابعاد مختلف جهش داشته باشد. متاسفانه از این فرصت به خوبی بهره‌برداری نشد و به دو علت تبدیل به تهدید شد. نخست تنش در داخل کشور که روز به روز بیشتر می‌شد. دوم هم به خاطر وضعیت حاد تقابلی که در عرصه بین‌الملل بین ایران و دنیا ایجاد شده بود. اینها باعث شد که با تحریم کامل ایران ما نتوانیم از این فرصت تاریخی استفاده کنیم و این ارزها واقعا به هدر رفت و اتفاق پایداری در اقتصاد کشور نیفتاد. خبر آنلاین

گفت‌وگوی روز

امیررضا واعظ آشتیانی در گفت‌وگو با «اعتماد»:

اصولگرایان به دنبال نوسازی‌اند

خبرگزاری آنا

مریم وحیدیان

امیررضا واعظ آشتیانی، سخنگوی جبهه یاران انقلاب اسلامی معتقد است که روحانی در دولت دوازدهم هر چه بیشتر تلاش کرده تا حاشیه‌ساز نباشد. او بیان می‌کند که رییس‌جمهور در این راستا از تجربه روسای جمهور گذشته استفاده کرده و در فضای آرام می‌کوشد تا کارآمدی دولتش را افزایش دهد. این فعال سیاسی اصولگرا همچنین عنوان می‌کند که در این شرایط روحانی می‌تواند پیشقراول رسیدن به وحدت در بین نیروهای سیاسی جامعه باشد و تاکید می‌کند که روحانی باید به نقد رقبا نسبت به دولت توجه داشته باشد.

بعد از انتخابات آرایش سیاسی کشور را چطور می‌بینید؟ به خصوص احزاب و گروه‌های اصولگرا چه وضعیتی دارند و چه راهبردی را در پیش گرفته‌اند؟

امروز فضای کشور نسبت به زمان زمامداری دولت یازدهم کمتر حاشیه‌دار است. آقای رییس‌جمهور از تجربیات روسای جمهور گذشته استفاده کرده است و در دولت دوم آقای روحانی ظاهرا علاقه‌مند هستند که آرامش را حفظ کنند. تجربه نشان داده که دولت‌های گذشته دومین دوره ریاست‌جمهوری همواره با تنش‌های سیاسی همراه بوده‌اند. برداشت من این است که آقای رییس‌جمهور نمی‌خواهد به سمت و سویی برود که دولت دوازدهم حاشیه‌ساز باشد، بلکه تلاش می‌کند در فضای سیاسی آرام، کارآمدی را دنبال کند. برداشت من چنین است. ضمن اینکه اصولگرایان نیز فکورانه نظاره‌گر عملکرد دولت و شخص رییس‌جمهور هستند. آنها در حال رصد کردن رفتارهای دولت هستند و جاهایی که نیاز باشد، انتقادشان را عنوان می‌کنند. این روزها وقتی مصاحبه برخی از نیروهای اصلاح‌طلب را می‌بینیم حکایت از نوعی سهم خواهی از دولت دارد. از اعلام نظرهایی که در عرصه‌های مختلف انجام می‌شود، می‌توان چنین چیزی را دریافت. در حالی که اگر باورمان این باشد که انتخابات برای برقراری شور و نشاط سیاسی در کشور برگزار شد، دیگر دنبال جر زدن و سهم خواهی رفتن منطقی نخواهیم بود. به هر حال همه ما با هر نگاه و نگرش نسبت به مسائل سیاسی کشور باید باور اولیه‌مان این باشد که دولت موفق شود. موفقیت دولت، همان موفقیت نظام است. موفقیت نظام اقتدار بین‌المللی و اقتدار داخلی است. باید به دنبال این باشیم که دولت با هر گرایش سیاسی‌ای که روی کار آمده بتواند موفق شود و در پایان دوره چهار ساله‌اش کارنامه قابل قبولی ارایه دهد. بعد همین نگاه را با یک سری اصلاحات ادامه دهد.

اصولگرایان از موفقیت دولت روحانی استقبال می‌کنند؟

بنده به عنوان کسی که در خانواده اصولگرایی هستم آرزو دارم و علاقه‌مند هستم که دولت دوازدهم دولتی همراه با موفقیت باشد. همه ما باید این نگاه را تسری دهیم. دولت هم باید توجه به این نگاه‌ها داشته باشد. آقای روحانی باید قدردان گروه‌هایی باشد که علاقه‌مندند دولت دوازدهم موفق شود. دولت دوازدهم اگر می‌خواهد موفق شود، باید رویه‌هایی را که در دولت یازدهم انجام می‌داد، متوقف کند. از جمله اینکه با منتقدین که با ادبیات خاصی سخن می‌گفت را کنار بگذارد. باید آستانه تحملش را بالا ببرد. دولت طبق فرموده مقام معظم رهبری باید اتحاد و همدلی را در کشور ایجاد کند. وقتی قوا نسبت به مسائل کشور تعاملات لازم را داشته باشند، این آرامش به فضای جامعه تسری پیدا می‌کند. تسری این آرامش بهره‌وری و کارآمدی را در جامعه افزایش می‌دهد. اگر غیر از این باشد، بین قوا تنش باشد و بحث‌های سیاسی مخرب ادامه پیدا کند هم مجموعه قوا با مشکل عدم کارآمدی مواجه می‌شوند و هم مردم نسبت به عملکرد آنها مایوس می‌شوند. لذا برای حضور با نشاط مردم در انتخابات مجلس یازدهم و در سال ۱۴۰۰ ریاست‌جمهوری باید دولت و دیگر قوا دست به دست هم دهند و کارآمدی را افزایش دهند. باید نشان دهیم که جمهوری اسلامی ایران ظرفیت‌های زیادی برای کار دارد و ظرفیت‌های مدیریتی غنی‌ای را می‌تواند در عرصه‌های مختلف بروز دهد.

آیا در بستر این آرامش نسبی که امروز به وجود آمده می‌توان به حل ریشه‌ای اختلافات بین جناح‌های سیاسی پرداخت و جلساتی برای حل این موضوعات برگزار کرد؟

دیدارها به تنهایی مشکلی را حل نمی‌کند. مسوولان در عرصه‌های مختلف و هر دو جناح سیاسی باید به این باور برسند که باید کارآمدی نظام را افزایش دهند. به صرف کنار هم نشستن و جلوی دوربین لبخند زدن مشکلات حل نمی‌شود. باید در عمل هم به مردم نشان داده شود که نظام در عرصه‌های مختلف هدفمند و با برنامه جلو می‌رود. باید به مردم نشان داد که کارگزاران نظام در قوای مختلف کشور مقید به قانون هستند. همچنین باید به مردم نشان دهند که اتحاد و همدلی و وحدت رویه چقدر می‌تواند در آرامش کشور و جامعه نقش بسزایی ایفا کند. لذا من فکر می‌کنم دولت دوازدهم باید پیش قراول این موضوع باشد و اگر آقای روحانی می‌خواهد در آینده سیاسی خودش فعال باشد و فردی باشد که بتواند بعد از ریاست‌جمهوری‌اش نیز بر جامعه اثرگذار باشد، باید دولتش را دولتی وحدت جو معرفی کند. دولتی که به دنبال کارآمدی است. روحانی باید از تمام ظرفیت‌های کشور و نیروهای انسانی اثرگذار کشور را محروم نکند. جامعه را از مدیران کارآمد محروم نکند و باند بازی و جناح بازی را کم کنند. در عین حال گروه‌های سیاسی نیز در قبال دولت مسوول هستند که از سهم خواهی و زیاده گویی‌های بی‌اثر پرهیز کنند تا شاهد قوایی فعال و اثرگذار در کشور باشیم. البته این عرایض من نافی وجود نقد نیست. نقد به خصوص از نوع منصفانه باید در کشور وجود داشته باشد. نقد باید همراه با راهکار باشد. دولتمردان نباید خود را از نقد گروه‌ها و عقاید سیاسی مختلف محروم کنند چرا که در این صورت به سمت دیکتاتوری و خودمحوری خواهند رفت و مدیریت سلیقه‌ای، جناحی و باندی خواهد شد. امیدواریم که چنین اتفاقی نیفتد و دولت توجه کافی به نظرات فعالان سیاسی مختلف و به خصوص رقبایش داشته باشد.

اولویت‌های سیاست ورزی اصولگرایان در حال حاضر چه مسائلی باید باشد؟ به هر حال در انتخابات گزینه مورد نظر اصولگرایان نتوانست موفق شود. در شرایط کنونی اصولگرایان چه نسبتی با دولت باید داشته باشند؟

مجموعه‌ای از تشکل‌های مختلف جامعه‌ای تحت عنوان جامعه اصولگرایی در کشور فعالیت می‌کنند. این مجموعه طرفداران خاص خود را در کشور دارد. تصور من این است که اصولگرایان سعی می‌کنند با خردورزی مسیر سیاست ورزی خود را انتخاب کنند. اصولگرایان باید خردمندانه همچون گذشته مسائل کشور را رصد کنند و در عین حال راهکارهای لازم را به دولت یادآوری کنند. احزاب و گروه‌های دیگر هم باید چنین کاری انجام دهند. پیشرفت در کشور به دیدگاه‌ها و عقاید اصلاح‌طلبان و اصولگرایان نیاز دارد. کشور تنها به اصولگرا و اصلاح‌طلب نیز خلاصه نمی‌شود. اقشار اجتماعی زیادی هستند که دلسوز انقلاب هستند و باورهای انقلاب و ارزش‌های نظام را قبول دارند. افرادی که در چارچوب نظام جمهور اسلامی فعالیت می‌کنند، وظیفه دارند که نظرات اثربخش خود را در عرصه‌های مختلف مطرح کنند. اصولگرایان نیز مستثنی از این موضوع نیستند. در بخش اقتصادی، سیاسی و فرهنگی این احساس نیاز وجود دارد. تا به امروز عملکرد اصولگرایان را وقتی رصد می‌کنیم، می‌بینیم که فضای آرامشی در این اردوگاه شکل گرفته است. برخی فعل و انفعالات در برخی از احزاب و تشکل‌ها در حال رخ دادن است و برداشت من بر این است که برخی از گروه‌های اصولگرا به سمت نوسازی درونی خود پیش می‌روند.

باشگاه اصلاحات

علوی‌تبار:

تضعیف اصلاحات مقدمه رادیکالیسم افراطی است

گروه احزاب

خط مشی جریان اصلاحات

اصلاح‌طلبان باید تا زمانی که قواعد راهنمای خط مشی‌گذاری و ترکیب کلی دولت مورد قبول‌شان است، از دولت حمایت کنند. اگر اینچنین باشد، نقد اصلاح‌طلبان متوجه خط مشی‌های خاص و غیرقابل پذیرش و تصمیم‌ها و رفتارهای ناموجه اعضای دولت می‌شود. به ویژه اصلاح‌طلبان باید به‌شدت نسبت به این نکته حساس باشند که دولت نباید قواعد بازی را آنگونه که جریان‌های مخالف مردم سالاری دیکته می‌کنند، بپذیرد.

اصلاح‌طلبان در شرایط آرمانی و ایده‌آل خود سیاست‌ورزی نمی‌کنند. آنها در دوره‌ای از تاریخ ایران قرار دارند که پس از یک مناقشه پرهزینه بر سر نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۸ دوباره به عرصه عمومی بازگشته‌اند و توانسته‌اند در ائتلاف با نیروهایی که نام خود را اعتدالگرا گذاشته‌اند برش‌های قابل توجهی از کیک قدرت را در اختیار گیرند. اما آنچه این روزها آنها را زیر ضرب نقد برده عدم توازن میان مطالبات بخشی از بدنه اجتماعی‌شان و واقعیت‌های زمین سیاست است. علیرضا علوی‌تبار، تئوریسین اصلاح‌طلب معتقد است قبل از هر نقدی به جریان اصلاحات باید موقعیت این جریان را با توجه به حوادث سال ۸۸ درک کرد: ببینید هر نوع داوری در مورد رفتار اصلاح‌طلبان در سال‌های پس از ۸۸ باید قبل از هر چیز با درک موقعیت آنها همراه باشد. برای درک این موقعیت توجه به چند نکته ضروری است. برای اینکه بخواهیم به صورت یک «سیاست‌ورز» و نه یک روشنفکر یا یک آموزشگر (آکادمیسین) بر سیاست تاثیر بگذاریم باید توجه داشته باشیم که «سیاست‌ورزی» هنر انتخاب از میان گزینه‌های موجود است.

او سپس به مساله چگونگی حضور افرادی با برند اصلاح‌طلبی در ساختار تقنینی و اجرایی می‌پردازد: با توجه به اینکه در ایران نظارت استصوابی توسط نهادی که اکثریت اعضای آن دیدگاه و گرایش مشخصی دارند که در نقطه مقابل اصلاح‌طلبان قرار دارد، اعمال می‌شود؛ دایره انتخاب اصلاح‌طلبان در سال‌های اخیر به‌شدت محدود شده است. یا باید از میان همین گزینه‌های موجود، که یک مرحله گزینش شده‌اند، انتخاب کرد یا در انتخابات شرکت نکرد.

علوی‌تبار همچنین به نکته‌ای اشاره می‌کند که در این سال‌ها محل بحث و چالش اصلاح‌طلبان بوده است: اغلب چهره‌های تاثیرگذار اصلاح‌طلب به این نتیجه رسیده‌اند که رابطه اصلاح‌طلبان با ساختار قدرت باید بازسازی شود. اصلاح‌طلبان منکر اختلافات و تفاوت‌ها نیستند و قصد فریب کسی را هم ندارند. اما باور دارند که تفاوت‌ها به خوبی مدیریت و بیان نشده‌اند و روابط به جای واقعیت، بیشتر بر اساس سوءتفاهم شکل گرفته است. به علاوه آنها (اصلاح‌طلبان) می‌گویند که گروهی که تامین منافع خود را دنبال می‌کرده‌اند تمامی تلاش خود را برای تخریب روابط و جایگزین کردن خشم و انتقام به جای گفت‌وگوی انتقادی به کار برده‌اند و به دلیل سوءاستفاده از امکانات نهادی و عمومی‌ای که در اختیار داشته‌اند در این زمینه موفق هم بوده‌اند. از این رو خط مشی غالب اصلاح‌طلبان پیش از سال ۹۲ همراهی توام با سکوت بوده است.

آنچه در سال ۹۲ و به تبع آن سال ۹۶ اصلاح‌طلبان را در حمایت از حسن روحانی ترغیب کرد توجه آنها به بحران‌های ملی فارغ از دسته‌بندی‌های جناحی بود. این نگرانی از بحران‌های سخت ملی در بیان علوی‌تبار نیز دیده می‌شود: اصلاح‌طلبان به این تحلیل رسیده‌اند که برخی بحران‌ها فراتر از جناح‌بندی‌ها کل موجودیت کشور را به خطر انداخته است. البته اصلاح‌طلبان برای خروج از بحران‌ها چارچوب و توان طرح پیشنهاد دارند اما مهم اقدام واقعی و عملی است. توازن نیروها به دلیل نابرابری شدید در توزیع منابع (مادی، نهادی، رسانه‌ای و...) به گونه‌ای است که اصلاح‌طلبان طرح‌های خروج از بحران را نمی‌توانند به تنهایی عملی کنند. از این رو نیازمند آنند که با قربانی کردن برخی از مواضع خاص خود برای خروج از بحران‌های اجتماعی گسترده‌تر اقدام کنند. خروج از بحران‌های کنونی تنها با فداکاری هر یک از جریان‌های سیاسی ممکن است. کم و بیش گمان می‌کنم مردم هوادار اصلاح‌طلبی و حتی اقشار جوان‌تر و پرشورتر این واقعیت‌ها را دریافته‌اند و به همین دلیل هم همراهی و همدلی کرده و در صحنه حاضر می‌شوند. مهم‌ترین فایده این فداکاری برای اجماع ملی، کاهش تنش‌های داخلی و امکان توجه به حل بحران‌ها و دفع خطراتی است که می‌تواند برای کشور بسیار مخرب باشد.

روی دیگر سکه فداکاری

در عین حال این فداکاری از نگاه علوی‌تبار سکه‌ای است که روی دیگری هم دارد: اگر تلاش اصلاح‌طلبان برای بازسازی رابطه با ساختار قدرت از طرف آنها دفع شود و بحران‌ها و ابرچالش‌های ملی نیز به سوی حل شدن سوق داده نشوند، اصلاح‌طلبان با بحران خط مشی مواجه خواهند شد. آنگاه اگر فشارهایی که برای حفظ هویت به این جریان وارد می‌شود با پاسخ مناسب از سوی آنها روبه‌رو نشود به ناامیدی، چندپارگی و کاهش اعتبار اصلاح‌طلبی منجر خواهد شد. البته تضعیف اصلاح‌طلبان به معنای تقویت اصولگرایان نیست بلکه نوعی رادیکالیسم و فراتر رفتن از اصلاح‌طلبی تقویت می‌شود.

از دیگر چالش‌های اصلاح‌طلبان تنظیم روابط آنها با دولت است. از یک سو اصلاح‌طلبان تمام قد پشت حسن روحانی ایستادند و از سوی دیگر باید به این سوال پاسخ دهند که تا کجا مسوولیت اقدامات و تصمیمات دولت را به عهده خواهند گرفت؟ علوی تبار معتقد است قبل از هر چیز بایستی در برخورد با دولت فعلی میان «اصول راهنمای خط مشی گذاری دولت» و «ترکیب عمومی» آن با خط مشی‌های خاص در زمینه‌های خاص و رفتارهای فردی و ویژگی‌های برخی از عناصر تشکیل‌دهنده دولت تمایز قایل شد.

نقد دولت و مسوولیت‌پذیری

او می‌گوید: اصلاح‌طلبان باید تا زمانی که قواعد راهنمای خط مشی گذاری و ترکیب کلی دولت مورد قبول‌شان است، از دولت حمایت کنند. اگر اینچنین باشد، نقد اصلاح‌طلبان متوجه خط مشی‌های خاص و غیرقابل پذیرش و تصمیم‌ها و رفتارهای ناموجه اعضای دولت می‌شود. به ویژه اصلاح‌طلبان باید به‌شدت نسبت به این نکته حساس باشند که دولت نباید قواعد بازی را آنگونه که جریان‌های مخالف مردم سالاری دیکته می‌کنند، بپذیرد. برای روشن‌تر شدن مطلب مثالی می‌زنم. جریان‌های مخالف با مردم سالاری در نظام تصمیم‌گیری می‌کوشند تا مدیران کشور از میان عده‌ای محدود انتخاب شوند و تنها گاه به جابه‌جا کردن آنها از یک وزارتخانه به وزارتخانه‌ای دیگر رضایت می‌دهند. متاسفانه دولت این قاعده را در ترکیب هیات وزیران معرفی شده به مجلس رعایت کرده بود. همه معرفی‌شدگان نزدیک به ۳۰ سال است که در مسوولیت‌های مختلف آن هم بدون رعایت تخصص حضور دارند. نیروهای جوان‌تر نیز دوره کارآموزی خود را در نهادهای خاص طی کرده‌اند. گویی تنها به نیروهای یک یا چند نهاد می‌توان به عنوان نیروی جوان اعتماد کرد. جالب است که همین ترکیب در نهادهای انتصابی رعایت شده است. گویی نظام سیاسی ایران در تولید نیروی تازه و پرورش آنها ناتوان بوده است. هر کجا دولت قواعد بازی را که به باز تولید «اندک سالاری» در نظام تصمیم‌گیری عمومی کشور منجر شود بپذیرد، باید مورد انتقاد شدید اصلاح‌طلبان قرار گیرد. البته اصلاح‌طلبان باید توقع خود را با توجه به اینکه رییس‌جمهور محترم هیچ گاه خود را اصلاح‌طلب به معنای متعارف آن ندانسته است و ترکیب ائتلافی دولت او تنظیم کنند. این تئوریسین اصلاح‌طلب در ادامه می‌گوید: ما تنها زمانی می‌توانیم خود را از مسوولیت در برابر اقدامات دولت مبرا بدانیم که به روشنی و صراحت نقد خود را از آنچه قبول نداریم، اعلام کنیم. آنچه اصلاح‌طلبان در برخورد با دولت باید برایش طراحی و برنامه‌ریزی کنند، بردن سطح انتقادها از انتقاد به «افراد و مسوولان» به سوی انتقاد از «خط مشی‌ها» است. برای هر وزارتخانه‌ای اصلاح‌طلبان باید خطوط کلی و راهنمای خط مشی‌های پیشنهادی خود را تدوین کنند و به طور مداوم تصمیم‌گیری‌های هر وزارتخانه را با این خطوط کلی مقایسه و احیانا نقد کنند. باید سطح رقابت‌ها و نقدها در کشور را ارتقا داد. باید بحث را متوجه «راهبردها و خط مشی‌ها» کرد و از بحث مسوولان و مدیران فراتر رفت.

آینده جریان‌های سیاسی

این روزنامه‌نگار اصلاح‌طلب در بخش پایانی گفت‌وگویش با «ایرنا» به پیش‌بینی آینده جریانات سیاسی ایران می‌پردازد: پیش‌بینی آینده البته دشوار است. اما اگر اتفاق عجیب و غریبی که همه معادلات را عوض نکند رخ ندهد، آرایش نیروها در آینده به این شکل قابل پیش‌بینی است. یک جریان «راست میانه‌رو» که کم و بیش در عرصه جامعه محافظه‌کار است اما لوازم مردم‌سالاری را می‌پذیرد از ترکیب بخشی از اصولگرایان محافظه‌کار و اعتدال گرایان پدید می‌آید که محور اصلی فعالیت‌هایش تامین ثبات و عادی‌سازی جریان امور در کشور خواهد بود. بخشی از اصولگرایان محافظه‌کار به اصولگرایان تندرو می‌پیوندند و جریان «راست تندرو» به صورت یک اقلیت فعال در کشور باقی خواهد ماند. اگر این جریان ترغیب به تصرف قدرت از طریق قهرآمیز نشود می‌توان تا افقی طولانی آن را به صورت یک اقلیت فعال در کشور دید. از میان جریان اصلاح‌طلب نیز دو جریان اصلی «راست مدرن» و «چپ مدرن» بیشتر نمایان شده و گفت‌وگو و رقابت و در مواردی همکاری خواهند داشت. راست مدرن بیش از پیش به ایده‌های لیبرال در عرصه سیاست و اقتصاد میل خواهد کرد و چپ مدرن به سوی نوعی از مردمسالاری اجتماعی خواهد رفت.

نوبت دوم

شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران

آگهی فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی شماره ف ۹۶/۳/م۲ (تجدید شده)

شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران در نظر دارد تهیه مصالح، لوازم و اجرای عملیات اصلاح؛ بازسازی و توسعه ۱۱ کیلومتر شبکه توزیع آب و ۲۰۰۰ فقره انشعابات فرسوده و همچنین مرمت مسیر حفاری و آسفالت ریزی و به همراه تأمین مالی بصورت مشارکتی در محدوده ناحیه ۱ شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران را از طریق آگهی و فراخوان مناقصه عمومی به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید.

۱- نام دستگاه مناقصه گزار: شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران

۲- نشانی دستگاه مناقصه گزار: تهران ـ خیابان کریم خان زند، خیابان آبان (شهید عضدی) شمالی ـ شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران

۳- حدود بر آورد اولیه مناقصه و مدت اجرای کار: ۶۶۲/۰۲۴/۹۳۲/۰۵۰ ریال - ۱۲ ماه

بر آورد اولیه بر اساس فهرست بهای سال ۹۶ از محل اعتبارات غیر عمرانی می باشد.

۴- مدارک صلاحیت و گواهینامه مورد نظر: حداقل ۲ سابقه کار مرتبط (اصلاح و بازسازی و اجرای شبکه آب و نصب انشعابات آب) و دارای گواهینامه احراز صلاحیت رتبه ۴ در رشته آب از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.

۵- تاریخ مهلت و محل دریافت و تحویل اسناد ارزیابی: واجدین شرایط می توانند تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۹۶/۶/۲۹ با در دست داشتن معرفی نامه معتبر و فیش بانکی بمبلغ ۴۰۰/۰۰۰ ریال به انضمام ۹٪ مالیات ارزش افزوده (۳۶۰۰۰ ریال) جمعاً به مبلغ ۴۳۶/۰۰۰ ریال به حساب سیبا ۰۱۰۷۷۲۵۸۳۸۰۰۲ نزد شماره شبا IR ۴۱۰۱۷۰۰۰۰۰۰۱۰۷۷۲۵۸۳۸۰۰۲ بانک ملی ایران شعبه مجیدیه کد ۱۴۹ بنام شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران جهت دریافت اسناد ارزیابی به امور بازرگانی و قراردادهای این شرکت به نشانی فوق مراجعه و اسناد دریافتی را پس از مطالعه و تکمیل به همراه کلیه مدارک و مستندات خواسته شده طی آن حداکثر تا پایان وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۹۶/۷/۱۱ به دبیرخانه شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران در قبال اخذ رسید تحویل نمایند. بدیهی است پس از بررسی مدارک ارزیابی ارائه شده، از واجدین شرایط جهت شرکت در مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.

۶- نام و نشانی مدیر طرح: معاونت مهندسی و توسعه شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران

۷- هزینه درج آگهی (دو نوبت) به عهده برنده مناقصه می باشد و کمیسیون در رد و یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.

۸- به پیشنهاد های فاقد مهر و امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضا مهلت تعیین شده واصل گردد مطلقا ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۹- سایر جزئیات و اطلاعات در اسناد ارزیابی مندرج می باشد.

- نشانی سایت ملی مناقصات: http://iets.mporg.ir
- نشانی سایت شرکت آب و فاضلاب منطقه دو: http://t2ww.tpww.co.ir
- نشانی سایت شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور: http://www.nww.ir
- نشانی سایت سازمان بازرسی: http://tender.bazresi.ir

شرکت آب و فاضلاب منطقه دو شهر تهران